

Леденика

67 сега да не се помайва, ми да седа да рисува триптих:пропадането на вулканов в леденика; спасителни операции; откриването на вулканов ... я пак да си пийна ... наздраве!

Картина Първа: (Лява страна на триптиха)

Това от странстващи хора, дето имаха навик да скитат по нощите, покой нямаше! Херкулес се обърна на другата страна и се опита да не чува ударите по вратата. Клепсидрата показваше три през нощта и хич, ама хич не му се ставаше. Чукането продължаваше настойчиво.

- Чух, мамка ви, ида, да му се не види! – гостоприемно се провикна хероят и навлече бързешката шлема си, да не го свари нещо неподготвен. Той погледна през горната дупка на вратата. Там нямаше никого, а чукането не спираше! Отговорът на загадката вероятно беше по-малък. Херкулес прилекна и погледна през кучешката вратичка. Това, което видя, застави шлема му да се вдигне, защото косата на хероя се изправи! Отвън стоеше една пощенска гарга и държеше нещо в клюна си. Крилете и бяха побелели от скреж, виждаше се, че трака по вратата с последни сили. Херкулес бръкна през кучешката врата и внесе неканената гостенка до огнището.

Малко по малко ледът по пощенската птица се стопи и клюнът и се отпусна достатъчно за да може хероят да измъкне от него посланието. То беше написано на варена свинска кожичка и беше доста пострададо от пощенската служба. Хероят си сложи очилата и се опита да разчете знаците. Подписът бе на неговия приятел, Бога на Войната, в долния десен ъгъл на кожичката. Над него стоеше следното

„В Лед ника една с а

вила каза, че падна по м !

Идвай, че има м ене! Бързо!”

За Херкулес нямаше никакво съмнение какво се е случило. Няколко дни по-рано неговият приятел беше споменал чрез една пощенска сврака, че ще ходи в една пещера, наричана Ледника, и там било мразовито и опасно хлъзгаво даже през лятото. Наоколо имало вила, където щели да отседнат, защото стопанинът бил много навътре със спелеологията. Ясно си беше като бял ден – Богът на Войната го беше загазил яко, беше паднал в пещерата, беше използвал свинската кожичка като последен вик за помощ и Херкулес трябваше бързо да го спасява. Направо пред очите на хероя буквите затанцуваха и се подредиха по единствения логичен начин:

„В Ледника една беда стана,

Шеф на вила каза, че пада и аз паднах, помощ!

Идвай, че имаме нужда от вадене! Бързо!”

Нямаше време за губене. Трябваше да се организира спасителна експедиция. Хероят погледна още веднъж клепсидрата. Работата вървеше към зазоряване и можеше да започне да предава димни сигнали. Но нямаше ли да закъснее? Може би огнени послания бяха по-правилното решение. Той се разбърза.

Картина Втора (Централна дъска на триптиха, мащабно платно с няколко сцени)

През девет гори в десета дежурният таласъм почти бе приключил с нощния обзор на новините, когато на югоизток светна нова огнена грама. Изискваше се спешна интервенция лично от Свети Георги. Таласъмът се прекръсти, защото знаеше какво е да се буди Светията преди 11:00 сутрин, но нямаше избор, службата го изискваше. Той догледа грамата, която завършваше със знака за изключителната критичност на положението, изразен чрез идеограмата за дебела полярна лисичка* и отиде да вдигне Главния Змейов Разбивач.

Две кофи армеева чорба с кълцан праз по-късно ГРЗ беше готов за път. Оставаше да се уточни превозното средство.

- БТР-ът готов ли е?
- Нали го сложихме на тухли есента, щото няма нови вериги, а старите паднаха, щото бяха ръждясали, - проплака таласъмчето.
- Майбахът къде е?
- На химическо чистене, откак не можа да се измъкнеш овреме от онази пресконференция с представителите на земеделските издания! Поне да беше вдигнал овреме гюрука!
- Мамка им, от къде да знам, че редакторите наистина проверяват за какво се отнасят статиите им за развалената продукция! Змеят къде е?
- На гости на Триглавата Ламя, те нещо са станали много гъсти!
- Какво имаш предвид, някакви политически интриги ли спретват?
- Не ще да са интриги, ама са се преплели като два бука, от корен до върха, и напролет май ще имаме триглави запъртъци от този любовен нектар, дете са го засмукали...
- Успокои ме! Не се притеснявай, като си доведат котилото, ще купим негорими покривки за мебелите. Та какво остава като възможности?
- Ами велосипеда...
- Не, не, това не е подбавашо за мен!
- Как да не е, за теб с велосипеда песен се пее, за това как Господ те награди! – тук таласъмчето дори не се наложи да кръстосва пръсти зад гръбчето си. Песента наистина се пееше, само дете... абе вижте бележките под линия!**
- Добре, давай го!

Свети Георги качи на велосипеда напитките за из път, след път и изобщо. Той взе Северната Дъга, защото беше най-краткия път и по него нямаше утринни пемперудки, които затрудняваха движението, щото как се кара велосипед ако, абе големи се, сещайте се.

Херакъл го чакаше угрижен. Пощенската гарга упорито беше отказала да лети обратно в началната точка, така че не можеше да се очаква помощ от нея в локализирането на местопадението. Имаше само някои бегли следи, е, не точно бегли, а доста плъоснати, но те бяха крайно недостатъчни. Свинската кожичка също не можеше да разкрие повече, така че оставаха дедуктивните методи. Свети Георги закъсняваше и Херакъл отиде да го чака на разклона. Това си беше доста рисковано решение, защото по разклоните какви ли не хора се срещаха, повечето кариеристи, с куфарчета с биографии, човек трябваше да е нащрек постоянно.

Това последното за нащрека се оказа до болка правилно, когато нещо остро се заби в бронята на левия му крак. Докато се обърне хероят обаче, и причината за болката беше изчезнала. Само облачето сняг над една от близколежащите преспи издаваше местоположението на вероятния нападател. Херакъл извади сапъорната лопата преправена от стар снегорин и заразчиства периметъра. От пряспата беше измъкнат един доста изпомачкан Свети Георги и един още по-изпомачкан велосипед.

- Какво си застанал като тотемен стълб, херой с хероя ти! Добро утро, впрочем!
- Добрутру, а ти какво се носиш по разклоните, все не можеш да спреш овреме!
- Да бе, да, добре, че не спрях овреме, иначе сега щеше да има разлято карабунарско наоколо! А така всичкото съм си го изпил! Какво трябва да правим?

Херкулес кратко изложи проблема. Свети Георги съсредоточено го слушаше, докато се опитваше да оправи огънатата си капла. Железен човек беше Херакъл, да не ти е на пътя, като се спускаш по заледена улица!

- Нямаме координати, така ли? Тук трябва Поаро, ще ти кажа!
- Няма го вече Поаро! Изяде го кобилата на Станчо, Ловния, нали знаеш!
- Работата върви на зле. Ама дай преди да хукнем, да питаме местните самодиви в бели премени, може някоя да го е завлякла оттам натам, дето твоята гарга не ще да каца.

Предложението се прие с единодушие и двамата спасители се отправиха да търсят комуникационни канали.

Картина Трета (Дясна дъска, решена в светли, основно бели тонове)

Богът на Войната имаше нова ризница, по-точно частична ризница от някаква бяла материя, която Херакъл и Свети Георги определиха като хоросан, но не искаха да го обидят като го кажат на глас, ако това беше новата мода наоколо. Все пак техният приятел се ползваше с вниманието на цял сонм самодиви в бели премени, които бяха специално отбелязани с разни

червени кръстчета, сигурно за да се различават кои са си неговите. А те се стараеха, досущ като в класическо произведение: едната сменяше превръзката му, другата настройваше климатика на по-топло, третата, абе третата, мила, засмена, големи сте, сецайте се!

- Ти кажи кой те измъкна от онази пещера! – подхвана деликатно хероят.
- Що пък пещера, напълно нормална кръчма си е! – направо се обиди Богът на Войната.
- Да бе, да, кръчма било! Мен Херакъл ми разказа какво си писал! Защо ще ти трябва помощ в кръчма, и то бързо? – Светията още беше ядосан за каплата.
- Каква помощ? – сащиса се Богът на Войната.
- Ето такава! – Херакъл извади от джоба си разшифровката на свинската кожичка.
- Кажи ми, сестро, де са ми очилата? – обърна се охоросаненият им приятел към най-близката пърхаща самодива. Тя плесна с ръце и му ги подаде над нощното шкафче. Той ги нагласи на носа си и се зачете. Устата му се изкриви, той се разхълца, после сълзи потекоха по лицето му. Двамата му спасители се стреснаха, защото не бяха очаквали такава бурна реакция. Изчакаха го да се успокои малко и го погледнаха стръвно.
- Казвай!
- Ами, аз си знаех, че не е много надеждно това със свинската кожичка, ама нямах друго под ръка! Всъщност, там пишеше следното:
„В Леденика една самодива каза, че си паднала по мен!
Идвай, че има много за пиене! Бързо!”
Вече какво се е изтрило, аз не нося отговорност! Това към пощенската служба!
- А това, с хоросана?
- Ами от самодивата е! Като и рекох, че аз не си падам по нея, тя като разсвирепя, като ме грабна и ме запокити. Там един си беше разлял преди това бирата, тя замръзнала, та се плъзнах по леда, иначе нямаше да се потроша така. Това на самовила вяра да нямаш, опасни са, додето пеят и те прегръщат, и фрас! Абе вие така и така сте дошли, да бяхте донесли тайно малко скара, че тук ако знаете с какви самодивски манджи хранят, това здравословната храна е само за свръх здрави хора да могат да издавят на нея единствено...

В очите на Бога на Войната имаше нещо мечтателно, което правеше версията със самодивските проблеми много, много достоверна. Затова Херакъл и Свети Георги се изнесоха внимателно и не рискуваха със скарата. Все пак те бяха преброили самодивите и разположението на силите не беше в полза на спасителния отряд. А и тези червени кръстчета кой знае какво точно означаваха, на Свети Георги неговият беше по-голям ама знае ли се...

*дебелата полярна лисичка е всъщност „полный песец”, да не се смесва с „полный пиздец”, но идеограмите по онова време били близки

**

Песента за Свети Георги со велосипедо е оттук

<http://sbl.support.bg/forum/viewtopic.php?t=3381&sid=c37130ce37586fd850ef0498966584b7>

Из софийско равно поле
едно **звонче** звони,
Свети Георги се задава
со велосипедо, **педо, педо** со велосипедо

Кара свети Георги
нищо го не спира
а отзаде прах се вдига
от велосипедо, **педо, педо** со велосипедо

На Искаро из песоко
един змей изкочи,
И захапа свети Георги
за велосипедо, **педо, педо** со велосипедо

Ядоса се Свети Георги,
една спица свали,
и към змея се насочи
со велосипедо, **педо, педо** со велосипедо

Наръчка го, намушка го
ептен го **утепа,**
и накрая го прегази
со велосипедо, **педо, педо** со велосипедо

И за тая мъжка храброст
Господ го награди,
ефретер го произведе
со велосипедо, **педо, педо** со велосипедо

И за спомен да остане
на всите юнаци
Той на кадро го избачка
со велосипедо, **педо, педо** со велосипедо